

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 10C/31/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712203245
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 09. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Minková
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2012:6712203245.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred samosudkyňou JUDr. Silviou Minkovou v právnej veci navrhovateľa BL Telecom debt, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, 811 08, IČO: 45 535 108, zast. Advokátskou kanceláriou SOUKENÍK-ŠTRPKA, s.r.o., Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 36 862 711 proti odporcovi Q. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXX, XXX XX B., štátny občan SR, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Občianske združenie OZ právna pomoc spotrebiteľom, Sofijská I3, Košice, zast. advokátom JUDr. Ladislavom Miklušom, Stará Baštova 2, 040 11 Košice, adresa na doručovanie Budapeštianska 8, 040 13 Košice o zaplatenie 248,95 € s prísl., takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

Odporca **n e m á** právo na náhradu trov konania.

Vedľajší účastník **n e m á** právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 27.02.2012 bol na tunajší súd doručený návrh navrhovateľa zo dňa 24.02.2012, ktorým sa domáhal navrhovateľ proti odporcovi zaplatenia sumy 248,95 € s úrokom z omeškania vo výške 9,25% p.a zo sumy vo výške 248,95 € za obdobie odo dňa 11.04.2009 do zaplatenia, ako aj trov konania vo výške zaplateného súdneho poplatku v sume 16,50 €, a tiež trov právneho zastúpenia vo výške 70,10 €. Návrh zdôvodnil tým, že dňa 16.12.2011 spoločnosť Slovak Telecom a.s., IČO: 35 763 469 ako postupca a navrhovateľ BL Telecom debt, s.r.o., IČO: 45 535 108 ako postupník uzavreli zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bol odplatný prevod pohľadávok navrhovateľa uvedených v prílohe zmluvy vrátane pohľadávky voči odporcovi vedeného pod referenčným číslom 191345467. Odporca ako záujemca uzavrel s právnym predchodcom navrhovateľa ako poskytovateľom v zmysle § 43 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách (ďalej len „ZEK“) zmluvu č.2821503, predmetom ktorej bolo poskytovanie elektronickej komunikačnej služby právnym predchodcom navrhovateľa odporcovi. Odporca sa zaviazal riadne odoberať službu a platiť za ňu riadne a včas poplatky dohodnuté v aktuálnom cenníku. Povinnosťou odporcu bolo v prípade nedodržania zmluvných povinností voči právnemu predchodcovi navrhovateľa uhradiť zmluvnú pokutu, ktorej výška bola dohodnutá v zmluve/dodatku o pripojení. Účelom dojednania o zmluvnej pokute bolo naplnenie funkcie zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody na strane právneho predchodcu navrhovateľa, ktorá mu vznikne v dôsledku nesplnenia záväzku odporcu zotrvať počas vymedzenej doby viazanosti v zmluvnom vzťahu s právnym predchodcom navrhovateľa. V uvedenom prípade je teda odporca sankcionovaný zato, že nespĺnil svoju povinnosť riadne a včas uhrádzať cenu za poskytnuté služby, v dôsledku čoho musela byť jeho SIM karta / koncové zariadenie vypojené z prevádzky (došlo k prerušeniu poskytovania služieb) poskytovaných prostredníctvom SIM karty/koncového zariadenia odporcovi, čím by odporca prostredníctvom platieb za poskytnuté služby po dobu viazanosti postupne splnil svoj záväzok, ktorému

zodpovedal proti záväzok právneho predchodcu navrhovateľa zabezpečiť odporcovi mobilný telefón/koncové zariadenie za zľavnenú cenu. Navrhovateľ vystavil odporcovi faktúru č.7902786384 splatnú dňa 11.04.2009 znejúcu na sumu 248,95 €, čo zodpovedá aj neuhradenej sume v čase postúpenia pohľadávky a zároveň to zodpovedá aktuálnej dlžnej sume ku dňu spisania návrhu na súd. Nezaplatením faktúry v lehote splatnosti riadne a včas sa odporca vo vzťahu k navrhovateľovi dostal v zmysle ustanovenia § 517 ods.2 a nasl. Občianskeho zákonníka do omeškania a navrhovateľ má teda nárok na úrok z omeškania z dlžnej sumy vo výške podľa platných právnych predpisov za každý deň omeškania až do jej zaplatenia.

Podaním zo dňa 17.4.2012 právny zástupca navrhovateľa oznámil opravu petitu žaloby z dôvodu zjavnej chyby v písaní, keď bol v žalobe uvedený nesprávny deň odkedy si uplatňujú úroky z omeškania s tým, že žiadajú, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie úrokov z omeškania odo dňa nasledujúceho po splatnosti príslušnej pohľadávky (faktúry) t.j. odo dňa 12.4.2009.

Na základe výzvy súdu adresovanej právnemu zástupcovi navrhovateľa, aby súdu oznámil a preukázal akú konkrétnu povinnosť porušil odporca, za ktorej porušenie si navrhovateľ uplatňuje zmluvnú pokutu a to s odkazom na konkrétne ustanovenie zmluvy o pripojení, resp. dodatku k nej, resp. všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných dátových služieb spoločnosti T-Mobile Slovensko a.s., navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaním zo dňa 12.7.2012, doručeným súdu dňa 20.7.2012 uviedol, že zmluvná pokuta nezabezpečuje dlh odporcu ale zabezpečuje benefity, ktoré poskytol právny predchodca navrhovateľa odporcovi (dotovaný mobilný telefón, prípadne ďalšie benefity poskytnuté odporcovi na službách). Právny predchodca navrhovateľa poskytol odporcovi telekomunikačné zariadenie Samsung E250 za cenu I,-Sk (0,03 €) s DPH, pričom štandardná cena v čase uzatvorenia uvedenej zmluvy o pripojení bola 4.490,-Sk (149,04 €). V uvedenom prípade, teda odporca nebol sankcionovaný len za to, že nezaplatil už splatné faktúry, ale predovšetkým aj zato, že tým, že nesplnil svoju povinnosť riadne a včas uhrádzať cenu za poskytnuté služby, bola jeho SIM karta vypojená z prevádzky, čím odporca porušil jeho povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu po dohodnutú dobu viazanosti, kedy by prostredníctvom platieb za poskytnuté služby po dobu viazanosti postupne splnil svoj záväzok, ktorému zodpovedal proti záväzok právneho predchodcu navrhovateľa zabezpečiť odporcovi mobilný telefón za zľavnenú cenu. Neplnením záväzku viazanosti zo strany odporcu vzniká na strane právneho predchodcu navrhovateľa škoda v sume rozdielu medzi plnou cenou mobilného telefónu a akciovou cenou mobilného telefónu, pričom práve zmluvná pokuta v danom prípade plní paušalizovanú náhradu takto vzniknutej škody na strane navrhovateľa. Navrhovateľ tiež uviedol, že zmluvná pokuta má plniť v tomto prípade aj funkciu preventívnu a preto jej výška musí byť do určitej miery vyššia ako je skutočná hodnota výhody, ktorú zákazník z toho získava, pretože v opačnom prípade by sa zákazníkovi neoplatilo plniť záväzky, nakoľko ich neplnením aj tak získava a nič nestráca. Funkcia zmluvnej pokuty ako zabezpečovacieho prostriedku spočíva predovšetkým v tom, že hrozbou majetkovej ujmy núti dlžníka, aby sa včas a riadne pripravil na splnenie zmluvnej povinnosti a potom včas aj riadne splnil. Táto hrozba musí byť dostatočne kvantifikovaná nato, aby svoj účel splnila. Dojednanie o zmluvnej pokute má chrániť podnik pred zneužívaním kúpy mobilného telefónu za akciovú cenu zo strany špekulatívnych zákazníkov s tým, že pri neexistencii zmluvnej pokuty by podnik nemohol zákazníkom poskytnúť benefit v podobe zľavnenej ceny za kúpu mobilného telefónu ale musel by mobilný telefón predávať za plné neakciové ceny. Navrhovateľ ďalej tvrdí, že je potrebné posudzovať otázku prijateľnosti výšky zmluvnej pokuty v čase, kedy vznikal zmluvný vzťah s tým, že výška zmluvnej pokuty je závislá od rizika, ktoré môže právnemu predchodcovi navrhovateľa vzniknúť v prípade, ak odporca načerpá všetky benefity a nezaplatí právnemu predchodcovi navrhovateľa žiadnu platbu. Z tohto pohľadu je potrebné primeranosť zmluvnej pokuty posudzovať z hľadiska hodnoty poskytnutého mobilného telefónu, ktorý musel navrhovateľ fakticky financovať (úverovať) zo svojich prostriedkov. Navrhovateľ tiež uviedol, že odporca mal možnosť ovplyvniť výšku zmluvnej pokuty a to tým, že mal možnosť výberu medzi zmluvou o pripojení bez kúpy akciového telefónu alebo zmluvy o pripojení s kúpou akciového mobilného telefónu s tým, že zároveň mal následne na výber aký mobilný akciový telefón si kúpi a aká teda bude dotácia zo strany právneho predchodcu navrhovateľa na kúpnu cenu tohto telefónu čo sú všetko skutočnosti, ktoré ovplyvňovali výšku zmluvnej pokuty, resp. jej samotnú existenciu. Na podporu svojich tvrdení poukázal navrhovateľ na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 12Co/39/2011 zo dňa 15.6.2011. Avšak napriek vyššie uvedenej argumentácii v prípade, že by súd neuznal nárok navrhovateľa na zaplatenie zmluvnej pokuty trvajú na tom, že právnemu predchodcovi navrhovateľa bola spôsobená skutočná škoda, ktorá zodpovedá hodnote dotácie do poskytnutého telefónneho zariadenia, pričom hodnota tejto dotácie právneho predchodcu navrhovateľa do kúpy predmetnému telefónneho zariadenia Samsung E250 bola 4.489,-Sk (149,01 €) s tým, že táto škoda by právnemu predchodcovi navrhovateľa nevznikla ak by odporca dodržal svoj záväzok vyplývajúci zo zmluvy a riadne plnil počas celej doby

viazanosti. Konkrétne odporca nespĺnil svoj záväzok riadne a včas platiť cenu služieb podniku podľa zvoleného programu služieb a nedodržiaval svoje povinnosti v súlade s dodatkom k zmluve o pripojení a všeobecných obchodných podmienok, špecifikované v Článku 1 písm.b) dodatku k zmluve o pripojení. Na opätovnú výzvu súdu adresovanú právnenému zástupcovi navrhovateľa, aby preukázali skutočnosť, že zo strany odporcu došlo k porušeniu povinnosti riadne a včas uhrádzať faktúry, resp. platiť cenu služieb právnenému predchodcovi navrhovateľa, nakoľko z doteraz predložených dôkazov navrhovateľom jednoznačne nevyplýva, kedy, v akom období, v akej výške odporca porušil svoje povinnosti, a teda či v čase vystavenia faktúry na úhradu zmluvnej pokuty právneným predchodcom navrhovateľa bol odporca v omeškaní s nejakou platbou, právny zástupca navrhovateľa zaslal súdu faktúry č.7802583293, č. 7803516114 a č. 7804454230 s tým, že sa má jednať o neuhradené faktúry, na základe ktorých sa odporca dostal do omeškania a bola mu uložená zmluvná pokuta.

Podaním zo dňa 20.4.2012, doručeným tunajšiemu súdu dňa 25.4.2012, oznámil advokát JUDr. Ladislav Mikluš ako ich právny zástupca, že Občianske združenie OZ právna pomoc spotrebiteľom vstupuje do predmetného konania ako vedľajší účastník na strane odporcu v zmysle ustanovenia § 93 ods.2-4 O.s.p., keďže hlavnou náplňou činnosti tohto združenia je zastupovanie spotrebiteľov a ochrana ich spotrebiteľských práv v konaní pred súdom, resp. ich podpora formou vedľajšieho účastníctva.

K žalobnému návrhu vedľajší účastník prostredníctvom svojho právneho zástupcu okrem iného uviedol, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno, nepredložil žiadne dôkazy k uplatnenému nároku, ako aj povinnosť opísať rozhodujúce skutočnosti po skutkovej stránke tak, aby bol zrejмый nárok navrhovateľa, pretože z obsahu žaloby a jej príloh nie je možné určiť, či právo navrhovateľa na zaplatenie zmluvnej pokuty vôbec vzniklo, teda nedá sa zistiť v akom rozsahu nespĺnil spotrebiteľ povinnosť riadne a včas uhrádzať cenu za poskytnuté služby, za aké obdobie a podob. K právnej stránke veci poukázal na ustanovenie § 53 ods.1 Občianskeho zákonníka a § 53 ods.4 písm.k) Občianskeho zákonníka v tom zmysle, že spotrebiteľské zmluvy, za ktorú považuje aj zmluvu uzavretú medzi odporcom a právneným predchodcom navrhovateľa, nesmú obsahovať tzv. neprijateľné podmienky a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Zmluvu uzavretú medzi právneným predchodcom navrhovateľa a odporcom považuje za formulárovú zmluvu, teda zmluvu o pripojení vrátane dodatku k nej, ktoré sa svojim obsahom líšia len v údajoch o spotrebiteľovi, aktivovaných službách, type mobilného telefónu, maximálnej kúpnej ceny mobilného telefónu, doby viazanosti a zmluvnej pokuty. Podľa názoru vedľajšieho účastníka, dojednanie na základe ktorého si navrhovateľ uplatnil nárok na zmluvnú pokutu nebolo individuálne dojednané a neprijateľnosť tejto zmluvnej podmienky vidí v tom, že zmluvná pokuta bola dojednaná za porušenie akýchkoľvek povinností zo strany odporcu, ale za porušenie povinnosti právneho predchodcu navrhovateľa žiadna zmluvná pokuta v dodatku dohodnutá nebola, čo spôsobuje nerovnováhu v zmluvných vzťahoch. Za ďalší aspekt neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky považuje výšku zmluvnej pokuty, ktorá je rovnaká bezohľadu na rozlíšenie dlžnej sumy, resp. akéhokoľvek rozlíšenia závažnosti porušenia povinnosti, resp. z hľadiska času kedy dôjde k porušeniu zmluvnej povinnosti zo strany odporcu, teda bezohľadu nato, či dôjde k porušeniu zmluvnej povinnosti na začiatku alebo na konci doby viazanosti. Vedľajší účastník poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 2Co/132/2011 zo dňa 23.5.2012, ktorým boli vyššie zmienené zmluvné pokuty v obdobnom spotrebiteľskom spore určené za neprijateľné a teda neplatné s tým, že podľa ich názoru, ak súd právoplatne vyhlási zmluvné dojednanie na základe ktorého si navrhovateľ od spotrebiteľa uplatňuje svoje „právo“ za neplatné, nemôže v inom skutkovo aj právne obdobnom prípade súd priznať a navrhovateľovi takéto „právo“ proti inému spotrebiteľovi lebo by tým podporoval protiprávny stav, keď sa už skôr súdom zakázalo používať (uplatňovať) právo z neprijateľného zmluvného dojednania. Taktiež uviedol, že v danom prípade nemožno zmluvnú pokutu ani moderovať, teda znížiť, nakoľko sa jedná o neplatne dojednanú zmluvnú pokutu, nemožno ju teda znížiť na výšku pultovej ceny mobilného telefónu, pretože sa jedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Z uvedených dôvodov žiadal návrh zamietnuť a zaviazat navrhovateľa zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby (prevzatie veci a vyjadrenie k žalobnému návrhu) vo výške 58,42 € (2 x 21,58 € + 2 x 7,63 € - režijný paušál).

Súd vytýčil pojednávanie na deň 5.9.2012 s tým, že právny zástupca navrhovateľa, práv. zástupca vedľajšieho účastníka ako aj odporca mali doručenie predvolania na pojednávanie vykázané riadne a včas. Právny zástupca navrhovateľa podaním zo dňa 8.8.2012, doručeným tunajšiemu súdu dňa 13.8.2012, žiadal aby v súlade s princípom hospodárnosti konania súd ospravedlnil ich neúčast' na tomto pojednávaní a aby rozhodol vo veci bez ich prítomnosti v zmysle žaloby a ich vyjadrení. Právny zástupca vedľajšieho účastníka podaním zo dňa 8.8.2012, doručeným tunajšiemu súdu dňa 24.8.2012 tiež súhlasil, aby súd vo veci rozhodol bez ich prítomnosti, ospravedlnil sa z neúčasti na nariadenom

pojednávani z dôvodu hospodárnosti konania. Odporca svoju neúčasť na pojednávaní neospravedlnil, k veci sa nevyjadril a nežiadal pojednávanie odročiť. Súd postupoval podľa ustanovenia § 101 ods.2 O.s.p., vec prejednal a rozhodol.

Súd na pojednávaní vykonal listinné dôkazy, ktoré označil navrhovateľ, a ktorých kópie priložil k návrhu, resp. doložil v priebehu konania a to: faktúru z čl.2, zmluvu o pripojení vrátane dodatku k nej z čl.3, zmluvu o postúpení pohľadávok z čl.25 až 36 vrátane protokolu o odovzdaní konkrétnych postupovaných pohľadávok - príloha č.5 k zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 7.12.2011 z Spr 117/2012, stanov Občianskeho združenia OZ právna pomoc spotrebiteľom z čl. 4l a 46, cenník mobilných telefónov z čl. 54, faktúry z čl. 75 až 83 a zistil tento skutkový stav:

Zo zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 7.12.2011 súd zistil, že ako postupca je tu uvedená spoločnosť Slovak Telecom a.s. a ako postupník je tu uvedený navrhovateľ s tým, že účinnosťou tejto zmluvy a dňom podpisu protokolu o odovzdaní konkrétnych postupovaných pohľadávok dochádza k účinnému prevodu postupovaných pohľadávok v zmysle tejto zmluvy s tým, že postupca sa v súlade s touto zmluvou a za podmienok v nej ustanovených zaväzuje postúpiť a týmto postupuje postupníkovi postupované pohľadávky podľa článku 1 tejto zmluvy špecifikované v protokole o odovzdaní konkrétnych postupovaných pohľadávok podľa prílohy 1 až 10 tejto zmluvy vzniknuté na základe zmlúv o pripojení uzatvorených medzi postupcom ako veriteľom a jeho klientmi, so všetkými právami s nimi spojenými. Z prílohy č.5 - protokol o odovzdaní konkrétnych postupovaných pohľadávok založeného na tunajšom súde pod Spr 117/2012 na strane 33 vyplýva, že je tu uvedené referenčné číslo 191345467, dlžná suma 248,95 €, meno dlžníka Q. A., dátum narodenia X.X.XXXX, S. XIX, XXX XX B..

Zo stanov Občianskeho združenia OZ právna pomoc spotrebiteľom zo dňa 6.12.2011 súd okrem iného zistil, že v zmysle článku V.-Poslanie a činnosť združenia hlavnou náplňou činnosti združenia je:

- a) zastupovanie spotrebiteľov a ich podpora formou vedľajšieho účastníctva v konaní pred súdmi,
- b) zastupovanie spotrebiteľov v konaní správnych a kontrolných orgánov,
- c) urovnávanie a riešenie spotrebiteľských sporov mediáciou,
- d) podávanie návrhov na zdržanie sa protiprávneho konania vo veci ochrany spotrebiteľov.

Registrácia na tohto združenia Ministerstva vnútra SR bola vykonaná dňa 30.12.2011, Štatistickým úradom SR im bolo pridelené IČO: 42 247 268.

Zo zmluvy o pripojení č.1832940 zo dňa 22.1.2008 v znení dodatku k tejto zmluve zo dňa 22.1.2008 uzavretej podľa § 43 a nasl. zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, ktorej súčasťou boli aj všeobecné podmienky poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti T-Mobile Slovensko a.s. a Cenník služieb (ďalej len „zmluva o pripojení“) súd zistil, že právny predchodca navrhovateľa poskytol odporcovi ako užívateľovi tzv. SIM kartu č. 894210218006363370, ktorej bolo priradené telefónne číslo 911295498 za účelom umožnenia pripojenia sa odporcu do siete právneho predchodcu navrhovateľa a používania služieb v užívateľskom programe 20+20 viac. Právny predchodca navrhovateľa sa podľa zmluvy o pripojení zaviazal odpredať odporcovi mobilný telefón zn. Samsung E250 Black so zľavou z jeho spotrebiteľskej ceny za kúpnu cenu 1,-Sk vrátane DPH. Odporca sa zaviazal uhradiť právnomu predchodcovi navrhovateľa aktivačný poplatok za aktiváciu SIM karty vo výške 299 Sk vrátane DPH a tiež sa okrem iného zaviazal, že po dobu viazanosti - 24 mesiacov nepožiada o vypojenie SIM karty z prevádzky, a že sa nedopustí takého konania a neumožní také konanie, na základe ktorého by podniku vzniklo právo zrušiť zmluvu o pripojení odstúpením od nej alebo právo vypovedať zmluvu o pripojení z dôvodov porušenia povinnosti zo strany účastníka. Účastník zároveň zobral na vedomie a súhlasil s tým, že v prípade porušenia dojednania uvedeného v predchádzajúcej vete je podľa bodu 4 tohto dodatku povinný uhradiť podniku zmluvnú pokutu uvedenú v tabuľke č.1 dodatku zmluvy o pripojení. Podľa bodu 4 dodatku k zmluve o pripojení v prípade porušenia zmluvných povinností zo strany účastníka (najmä) hociktorej povinnosti uvedenej v bode 1 písm.b) alebo v bode 2 alebo v bode 3 tohto dodatku alebo v článku 3 bod 3.6 všeobecných podmienok alebo článku 5 bod 5.2 písm.a) až c) všeobecných podmienok a následného vypojenia SIM karty zo strany podniku je účastník povinný uhradiť podniku zmluvnú pokutu uvedenú v tabuľke č.1 tohto dodatku. V zmluve o pripojení je tabuľka č.1, kde okrem iného je uvedená zmluvná pokuta 7.500 Sk.

Z faktúry s variabilným symbolom 7902786384 súd zistil, že túto vystavoval právny predchodca navrhovateľa pre odporcu s dátumom vyhotovenia 22.3.2009, s dátumom splatnosti 11.4.2009, jedná sa o faktúru za zúčtovacie obdobie od 22.2.2009 do 21.3.2009, vyúčtovaná je zmluvná pokuta v celkovej sume 248,95 €, dlžná suma k 21.3.2009 283,67 € (8.545,84 Sk).

Z faktúry s variabilným symbolom 7802583293 vystavenej právny predchodcom navrhovateľa pre odporcu za zúčtovacie obdobie 22.2.2008 do 21.3.2008 súd zistil, že táto bola splatná do 11.4.2008, boli fakturované mesačné poplatky a hlasové a nehlasové služby v celkovej sume 1.261,50 Sk.

Z faktúry s variabilným symbolom 7803516114 vystavenej právny predchodcom navrhovateľa pre odporcu za zúčtovacie obdobie od 22.3.2008 do 21.4.2008 súd zistil, že boli faktúrou vyúčtované mesačné poplatky a hlasové a nehlasové služby v celkovej sume 550,50 Sk s tým, že ako predchádzajúci stav účtu je uvedená čiastka 1.261,50 Sk a celková dlžná suma k 21.4.2008 suma 1.812 Sk.

Z faktúry s variabilným symbolom 7804454230 vystavenej právny predchodcom navrhovateľa pre odporcu za zúčtovacie obdobie od 22.4.2008 do 21.5.2008 súd zistil, že boli vyúčtované mesačné poplatky a hlasové a nehlasové služby, ako aj oneskorenie platby v celkovej sume 184 Sk. Ako predchádzajúci stav účtu je uvedené 1.812 Sk, celková dlžná suma k 21.5.2008 1.996 Sk.

Z interného dokladu právneho predchodcu navrhovateľa cenník mobilných telefónov súd zistil, že pri mobilnom telefóne Samsung E250 pri užívateľskom programe 20 + 20 viac je akciová cena 1,-Sk s tým, že štandardná cena je uvedené 4.490 Sk, obe vrátane DPH.

Podľa § 43 ods.1 a 2 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 610/2003 Z.z.) zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa. Podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Podľa § 42 ods.1 písm.a) zákona č. 610/2003 Z.z., podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do 3 mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri zúčtovaní predplatených služieb.

Podľa § 42 ods.4 písm.b) zákona č. 610/2003 Z.z. účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa § 53a Občianskeho zákonníka (ďalej len „ OZ“) ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje, alebo vo všeobecných obchodných podmienkach, za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu, alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Podľa § 420 ods.1 OZ každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 442 ods.1 OZ uhrádza sa skutočná škoda, a to čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Vychádzajúc z uvedených skutkových zistení a ustanovení právnych predpisov dospel súd k názoru, že návrh navrhovateľa nie je dôvodný.

Súd posúdil záväzkový vzťah účastníkov zo zmluvy o pripojení ako občianskoprávny a spotrebiteľský vzťah. Pokiaľ sa navrhovateľ primárne v návrhu domáhal zaplatenia zmluvnej pokuty vo výške 248,95 € (7.500,-Sk) súd mu tento nárok nepriznal s poukazom na rozsudok Okresného súdu Bardejov č.k. 4C 162/2011-28 zo dňa 6.12.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 15.3.2012, č.k. 16Co/32/2012, v ktorom bola zmluvná pokuta rovnakého významu vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku a obdobne aj vo veci Okresného súdu Prešov zo dňa 28.9.2011 č.k. 7C/16/2011-58 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 23.5.2012, č.k. 2Co/132/2011 s tým, že v týchto konaniach ako navrhovateľ vystupovala spoločnosť Slovak Telecom a.s., teda právny predchodca navrhovateľa v tomto konaní. Súd mal zato, že ustanovenie § 53a ods.1 OZ zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú s tým, že takáto zmluvná podmienka je s poukazom na ustanovenie § 53 ods.5 OZ absolútne neplatná. Súd odkazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 24.4.2012 sp.zn.6Co/91/2011, v odôvodnení ktorého sa uvádza, že ďalším používaním zmluvnej podmienky, ktorá bola vyhlásená za neprijateľnú vytvára dodávateľ protiprávny stav naviac zákonom explicitne zakázaný a priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom, s tým, že ak by súd priznal plnenie z neprijateľnej

zmluvnej podmienky, išlo by o tolerovanie pokračujúceho protiprávneho stavu zo strany súdu a popieranie vysokého záujmu EÚ a práva EÚ na ochrane práv spotrebiteľa. Taktiež sa v odôvodnení tohto rozhodnutia uvádza, že ak si dodávateľ v inštančnom postupe používanie problémovej klauzuly neobháji, je povinný bez ďalšieho zdržať sa jej ďalšieho (opakovaného, súvislého) používania vrátane uplatňovania plnení z takejto klauzuly. Takýto zákaz priamo vyplýva z ustanovenia § 53a OZ a nie je pritom významné, či iný súd by v rámci súdnej kontroly bol k dodávateľovi zhovievavejší alebo dokonca by priznal plnenie z takejto podmienky. Pri neexistencii databázy vyhlásených neprijateľných podmienok sa môže bežne stať, že iný súd plnenie pre zmenu prizná, avšak každopádne ide o protiprávny stav, za ktorý je zodpovedný dodávateľ, ktorý na súdoch sústavne plnenie z judikovaných neprijateľných zmluvných podmienok uplatňuje a doslova v nie dobrej viere „skúša“, ktorý súd mu plnenie prizná.

S ohľadom zrejme aj na vyššie uvedené súdne rozhodnutia sa navrhovateľ vyjadril, že ak by súd neuznal nárok navrhovateľa na zaplatenie zmluvnej pokuty, uplatňujú si nárok na náhradu škody zodpovedajúcej hodnote dotácie do poskytnutého telefónneho zariadenia, v tomto prípade konkrétne vo výške 4.489,- Sk (149,01 €), ktorá predstavuje rozdiel medzi štandardnou cenou mobilného telefónu Samsung E250 v čase uzatvorenia uvedenej zmluvy o pripojení vo výške 4.490 Sk (149,04 €) a zľavnenou kúpnu cenou vo výške 1,-Sk (0,03 €). Z tohto dôvodu súd skúmal, či sú splnené zodpovednostné predpoklady vzniku občianskoprávnej zodpovednosti:

- 1./ protiprávny úkon,
- 2./ spôsobenie škody,
- 3./ príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou,
- 4./ zavinenie.

Pokiaľ ide o protiprávny úkon teda porušenie nejakej právnej povinnosti, súd mal z vykonaného dokazovania preukázať, že odporca porušil svoju zmluvnú povinnosť riadne a včas uhrádzať platby za právny predchodcom navrhovateľa poskytnuté elektronické komunikačné služby, a to konkrétne faktúrou za zúčtovacie obdobie od 22.3.2008 do 21.4.2008 a tiež faktúrou za zúčtovacie obdobie od 22.4.2008 do 21.5.2008. Pokiaľ ide o vznik (existenciu) škody, z vykonaného dokazovania mal tiež súd preukázať, že v majetkovej sfére navrhovateľa (po postúpení pohľadávky zo zmluvy o pripojení spolu so všetkými právami s nimi spojenými) škoda vznikla minimálne vo výške rozdielu akciovej a bežnej predajnej ceny za predmetný mobilný telefón, za ktorú by mohol odpredať navrhovateľ, resp. právny predchodca navrhovateľa, tento mobilný telefón či už odporcovi alebo inému spotrebiteľovi v prípade, že by odporca neuzavrel dodatok k zmluve o pripojení a nezaviazal by sa zotrvať v zmluvnom vzťahu a uhrádzať mesačné paušálne poplatky navrhovateľovi, resp. jeho právnomu predchodcovi minimálne po dobu 24 mesiacov. Ďalším predpokladom občianskoprávnej zodpovednosti za škodu je objektívna existencia príčinnej súvislosti medzi porušením právnej povinnosti ako príčinou a škodou ako jej následkom. Súd má zato, že táto skutočnosť nebola v priebehu konania preukázaná s tým, že podľa názoru súdu navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno ohľadne vzťahu príčiny a následku medzi protiprávnym konaním a škodou. Navrhovateľ tvrdil, že nakoľko odporca porušil svoje zmluvné povinnosti konkrétne povinnosť riadne a včas uhrádzať faktúry za poskytnuté služby, v dôsledku toho musela byť jeho SIM karta vypojená, a teda odporca porušil záväzok zotrvať počas doby viazanosti v zmluvnom vzťahu s právny predchodcom navrhovateľa s tým, že pokiaľ by sa tak nestalo, odporca by prostredníctvom platieb za poskytnuté služby po celú dobu viazanosti postupne splnil svoj záväzok, v podstate by uhradil právnomu predchodcovi navrhovateľa rozdiel medzi zľavnenou a bežnou cenou poskytnutého mobilného telefónu. Z vykonaného dokazovania však mal súd za preukázané, že odporca neuhradil faktúry za obdobie február až apríl 2008 s tým, že dlžná suma k 21.5.2008 predstavovala čiastku 1.996 Sk (66,25 €), pričom ale právny predchodca navrhovateľa si zmluvnú pokutu vyúčtoval až faktúrou za zúčtovacie obdobie od 22.2.2009 do 21.3.2009, teda rok potom čo došlo k porušeniu povinnosti na strane odporcu, pričom z predložených dôkazov nevyplýva, že by navrhovateľ, resp. právny predchodca navrhovateľa ukončil zmluvný vzťah s odporcom, resp. ho vypočil z prevádzky, a ak k tomu došlo nie je zrejmé kedy, resp., že sa tak stalo bezprostredne po porušení povinnosti zo strany odporcu v tom zmysle, že by odporca neuhradil niekoľko po sebe idúcich faktúr vôbec a teda právny predchodca navrhovateľa by nemal inú možnosť ako vypojiť odporcu z prevádzky. Naopak z podaného žalobného návrhu vyplýva, že navrhovateľ sa domáha len zaplatenia zmluvnej pokuty a nie aj zaplatenia iných neuhradených faktúr za poskytnuté elektronické komunikačné služby, t.j. súd nevidí vzťah príčiny a následku medzi tým, že odporca sa dostal do omeškania s úhradou faktúr za poskytnuté služby, teda medzi porušením právnej povinnosti včas a riadne platiť za poskytnuté služby a vzniknutou škodou, keď z vykonaného dokazovania súd nemal za preukázané, že právny predchodca navrhovateľa bol nútený vypojiť odporcu z prevádzky ale v zásade mohol zotrvať v zmluvnom vzťahu s odporcom s tým, že po dobu viazanosti by bol odporca povinný uhrádzať platby za poskytnuté elektronické komunikačné

služby, resp. minimálne dohodnutý režijný paušál, čím by si v podstate zhojil rozdiel medzi bežnou a akciovou cenou mobilného telefónu, a skutočnosť, že odporca bol s úhradou predmetných faktúr v omeškaní si právny predchodca navrhovateľa mohol riešiť uplatňovaním úrokov z omeškania, resp. poplatkov za upomienku z titulu oneskorených úhrad faktúr. Pokiaľ ide o posledný zodpovednostný predpoklad, ktorým je zavinenie, toto sa podľa príslušného ustanovenia všeobecnej zodpovednosti za škodu predpokladá (prezumpcia zavinenia). Na základe vyššie uvedených skutočností teda súd nemal za preukázané splnenie všetkých zodpovednostných predpokladov a následne teda vznik nároku navrhovateľa na náhradu škody voči odporcovi v uplatnenej výške, keď podľa názoru súdu odporca neunesol dôkazné bremeno ohľadne splnenia jedného zodpovednostného predpokladu vzniku občianskoprávnej zodpovednosti, a to príčinnej súvislosti medzi protiprávnym úkonom a škodou, a preto súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 142 ods.1 O.s.p. (ďalej len „ O.s.p.“) podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Nakoľko súd návrh navrhovateľa zamietol, odporca bol pri bránení svojho práva v celom rozsahu úspešný, a teda by mu vznikol aj nárok na náhradu trov konania. Nakoľko si však žiadne trovy konania neuplatnil a ani z obsahu súdneho spisu nevyplývalo, že by mu boli nejaké trovy vznikli, súd mu nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Na strane odporcu ako úspešného účastníka vystupoval vedľajší účastník, ktorý bol zastúpený advokátom. Tomuto vedľajšiemu účastníkovi súd nepriznal právo na náhradu trov konania z nasledovných dôvodov:

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa § 93 ods. 4 O.s.p., v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Podľa § 137 O.s.p., trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 25 ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z.z., o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len ZOS), združenie môže podať návrh na začatie konania na správnom orgáne alebo na súde vo veci ochrany práv spotrebiteľov alebo môže byť účastníkom konania, ak sú takéto ciele hlavnou náplňou jeho činnosti.

Podľa ods. 2 cit. ustanovenia, združenie podľa odseku 1 môže na základe plnomocenstva zastupovať spotrebiteľa v konaniach pred štátnymi orgánmi o uplatňovaní jeho práv vrátane náhrady ujmy spôsobenej porušením práv spotrebiteľa.

V posudzovanej veci v súlade s vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami vstúpilo do konania občianske združenie na ochranu práv spotrebiteľa ako vedľajší účastník, pričom splnomocnilo na zastupovanie seba samého v súdnom konaní advokáta. Prostredníctvom tohto svojho právneho zástupcu potom vedľajší účastník zaslal súdu vyjadrenie k návrhu, v ktorom si uplatnil aj náhradu trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby.

Nárok advokáta na odmenu za úkony právnej služby vymenované vo vyhláške MS SR

č. 655/2004 Z.z. podľa názoru súdu nie je možné stotožniť s právom (úspešného) účastníka konania na náhradu trov konania v tom zmysle, že (úspešný) účastník konania má vždy a za každých okolností právo na náhradu trov za všetky úkony advokáta, ktoré je možné podradiť pod niektorý úkon uvedený v § 14 vyhlášky. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania totiž súd v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. posudzuje účelnosť jednotlivých úkonov advokáta v konaní, pričom môže dôjsť k záveru, že napriek tomu, že daný úkon v zmysle vyhlášky advokát skutočne vykonal, súd takýto úkon nebude považovať za účelný pre uplatňovanie a bránenie práva účastníka a následne účastníkovi neprizná náhradu trov za tento úkon. Inak povedané, Občiansky súdny poriadok ponecháva otázky trov konania, vrátane posúdenia ich

účelnosti, úvahe súdov, a tie v jednotlivých prípadoch prihládajú ku konkrétnym okolnostiam prípadu. Súd zastáva názor, že nie je možné všeobecne ustáliť, že trovy právneho zastúpenia advokátom sú vždy trovami potrebnými na účelne uplatňovanie a bránenie práva. Takýto záver nemá oporu nielen v jazykovom výklade ust. § 142 ods. 1 O.s.p., ale ani pomocou iných interpretačných metód nie je možné korektne uviesť presvedčivé argumenty pre právny názor vynímajúci trovy spojené so zastupovaním advokátom z posúdenia toho, či boli potrebné k účelnému uplatňovaniu alebo bráneniu práva, alebo neboli. Samotnou výškou nákladov spojených so zastupovaním advokátom je možné sa zaoberať až potom, ako súd dospeje k záveru, že ide o trovy účelne vynaložené. Tam, kde náklady spojené so zastupovaním advokátom nebude možné považovať za potrebné k účelnému uplatňovaniu alebo bráneniu práva, nemôže súd ich náhradu vôbec priznať, a nemá teda ani zmysel o ich prípadnej výške uvažovať.

Súd sa teda najprv zamerá na skúmanie toho, či trovy vedľajšieho účastníka, ktoré vynaložil na svoje zastúpenie advokátom, boli trovami účelne vynaloženými v súlade s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. Vedľajší účastník je občianskym združením, založeným za účelom ochrany práv spotrebiteľa, pričom táto jeho ochranná činnosť musí byť slovami zákona (§ 25 ods. 1 ZOS) „hlavnou náplňou jeho činnosti“ v prípade, že chce takéto združenie využiť možnosť danú ust. § 93 ods. 2 O.s.p. - vstúpiť do súdneho konania ako vedľajší účastník. Pri tomto type vedľajšieho účastníctva je zároveň zrejماً legislatívna favorizácia spočívajúca v okolnosti, že nie je nutné skúmať a preukazovať právny záujem takéhoto združenia na výsledku sporu. Tento dôsledok a zmysel právnej úpravy § 93 ods. 2 O.s.p. je zrejماً aj z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z.z., ktorým bol celý inštitút zavedený. V rovnakom čase však bol novelizovaný aj ZOS, kam bol doplnený súčasný § 25 ods. 2, umožňujúci takémuto združeniu na základe plnomocenstva zastupovať účastníka v konaniach pred štátnymi orgánmi. Súd si je vedomý, že v posudzovanej veci nejde tento prípad, keďže odporca neudelil vedľajšiemu účastníkovi plnomocenstvo na zastupovanie, z obsahu spisu je dokonca pravdepodobné, že odporca ako hlavný účastník konania do dnešného dňa nemá ani vedomosť o vstupe vedľajšieho účastníka do konania. Naznačená novelizácia ZOS, predovšetkým však dôvodová správa k nej (obsiahnutá v uznesení Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre hospodársku politiku zo dňa 02.09.2008) podľa názoru súdu výstižne ilustruje úmysel zákonodarcu ohľadom účelu a fungovania celého inštitútu vedľajšieho účastníctva v podobe občianskych združení, založených na ochranu práv spotrebiteľa, kedy sa v uvedenej dôvodovej správe uvádza, že „spotrebiteľské organizácie, ktoré zastupujú záujmy spotrebiteľov, majú snahu byť aj zástupcami v súdnom alebo správnom konaní, už aj vzhľadom na to, že sú na to odborne pripravené“. Súd zastáva názor, že uvedené združenia z podstaty svojej existencie musia byť schopné sami poskytnúť spotrebiteľovi potrebnú právnu pomoc v konaniach pred štátnymi orgánmi. Ak nie sú schopné takúto kvalifikovanú pomoc spotrebiteľom poskytovať a musia sa sami dať zastúpiť advokátom, naskytuje sa nielen otázka zmyslu ich existencie, ale v prvom rade zmyslu existencie hore uvedenej dosiaľ platnej právnej úpravy. Jednotlivé právne normy je nutné vykladať so zreteľom na právny poriadok ako celok a na všetky vzájomné súvislosti.

Ustanovenie § 93 ods. 2 O.s.p. dáva významné procesné právo presne vymedzenej skupine subjektov, ktorými sú združenia, ktorých hlavnou náplňou činnosti je ochrana práv spotrebiteľa. Ak by súd pripustil účelnosť zastúpenia takéhoto združenia advokátom, naskytuje sa otázka, prečo nemôže mať rovnaké procesné právo aj ľubovoľné iné občianske združenie, ktoré by tiež využilo svoje právo na právnu pomoc, splnomocnilo by na svoje zastupovanie advokáta a chcelo by brániť práva spotrebiteľa v súdnom konaní. Súd nevidí jediný rozdiel v efektívnosti bránenia práv spotrebiteľa rôznymi typmi občianskych združení, ktoré by v konkrétnom súdnom konaní aj tak zastupoval advokát. Spomínané ustanovenie O.s.p. však umožňuje vstup do konania ako vedľajšiemu účastníkovi len jednému konkrétnemu typu združení. Keby súd považoval trovy občianskeho združenia založeného s cieľom ochrany práv spotrebiteľa, vynaložené na zastupovanie advokátom v konaní, kde toto združenie naplňa svoj vlastné poslanie, za účelne vynaložené, mohlo by to viesť nielen k absurdným, ale v určitých prípadoch aj k protiústavným dôsledkom, konkrétne porušeniu ústavne zaručeného princípu rovnosti subjektov práva. Za takéto subjekty súd pokladá na jednej strane občianske združenie na ochranu práv spotrebiteľa a na druhej strane akékoľvek iné občianske združenie. Čisto formálny gramatický výklad príslušných zákonných ustanovení, podľa ktorého takéto združenie má nárok na náhradu trov právneho zastúpenia advokátom, pretože mu nič nezakazuje advokáta splnomocniť na svoje zastupovanie v súdnom konaní, musí v takýchto prípadoch ustúpiť pokročilejším metódam výkladu, predovšetkým teleologickému, ktorý akcentuje zmysel a účel príslušných právnych noriem. Nemôže existovať a neexistuje relevantný rozdiel v ochrane práv spotrebiteľa v súdnom konaní, v ktorom by na jeho podporu vystupovalo ako

vedľajší účastník združenie na ochranu práv spotrebiteľa alebo ľubovoľné iné občianske združenie za predpokladu, že takýto vedľajší účastník je zastúpený advokátom. Právnu pomoc spotrebiteľom teda fakticky poskytuje advokát a nie občianske združenie, u ktorého má byť táto činnosť hlavným poslaním, čo dokonca vyžaduje zákon v ust. § 25 ods. 1 písm. a) ZOS. Skutočnosť, že uvedenému „ľubovoľnému inému“ združeniu však zákon neumožňuje vstúpiť do súdneho konania bez toho, aby muselo preukazovať svoj právny záujem na výsledku sporu, by zakladala neodôvodnenú nerovnosť medzi v podstate totožnými subjektami práva. Túto nerovnosť je však možné, v súlade s povinnosťou všeobecných súdov vykladať právo ústavne konformne, preklenúť a rozumne odôvodniť jedine tým, že občianske združenie na ochranu spotrebiteľa je schopné toto svoje poslanie plniť a za tým účelom do konania vstúpi. Ak na plnenie tohto svojho poslania potrebuje pomoc advokáta, nie je možné na to vynaložené náklady považovať za účelné v tom zmysle, ako túto účelnosť procesne chápe ust. § 142 ods. 1 O.s.p.

Na doplnenie súd považuje za podstatné uviesť, že vyššie uvedenou argumentáciou v žiadnom prípade nepopiera ústavne zaručené právo vedľajšieho účastníka na právnu pomoc, spočívajúcu aj v práve na zastupovanie advokátom. Trovy s týmto vynaložené však súd z uvedených dôvodov nemôže považovať za účelné pre uplatňovanie alebo bránenie práva. Podstatným kontextom je jedine okolnosť, že v konaní ako vedľajší účastník vystupuje občianske združenie, ktorého hlavnou náplňou činnosti je ochrana práv spotrebiteľa a v takomto prípade nemožno vedľajšiemu účastníkovi priznať náhradu trov za zastúpenie advokátom z dôvodu ich neúčelnosti. Ak ust. § 137 O.s.p. zaraďuje medzi trovy konania náhradu výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, už z púheho gramatického výkladu je zrejmé, že sa jedná primárne o trovy, ktoré takejto právnickej osobe vzniknú v súvislosti s tým, že sama na základe plnomocenstva zastupuje hlavného účastníka konania tak, ako s týmto postupom počíta ust. § 25 ods. 2 ZOS. Je však potrebné ustáliť, že sa nejedná len o takéto trovy, ale môže sa jednáť o akékoľvek iné trovy, ktoré uvedená právnická osoba vynaloží. To však nič nemení na skutočnosti, že tak ako každé iné trovy konania, aj akékoľvek trovy takejto právnickej osoby, musia predtým, ako súd prizná ich náhradu, úspešne prejsť posúdením ich účelnosti vo vzťahu k uplatňovaniu alebo bráneniu práva (§ 142 ods. 1 O.s.p.). Uvedené vychádza z ustálenej doktríny civilného procesu, ktorá dôsledne odlišuje inštitúty trov konania, platenia trov konania a náhrady trov konania.

Rovnako súd cíti potrebu vyjadriť sa k veci aj v súvislosti s ústavne zaručenou slobodou združovania. Opäť súd nevidí žiadne, ani potenciálne porušenie tohto práva v posudzovanej veci. Občianske združenia založené za účelom ochrany práv spotrebiteľa môžu zakladať a následne byť ich členmi akékoľvek osoby bez toho, aby sa vyžadovalo právnické vzdelanie alebo nejaký druh kvalifikácie. Rozhodujúca je však skutočnosť, že občianske združenie je právnickou osobou, ktorá je samostatným subjektom práva, oddeleným od svojich členov. Pre uplatnenie procesného oprávnenia v § 93 ods. 2 O.s.p. je nutné, aby hlavnou náplňou činnosti združenia bola ochrana práv spotrebiteľov. Konkrétne prostriedky a spôsoby naplnenia tohto cieľa si musí dané združenie voliť samo a nepochybne nimi môžu byť konzultácie s advokátmi, ktorí nie sú členmi združenia, dokonca aj uplatnenie práva na zastúpenie advokátom v konkrétnom konaní. Opäť však odkazujúc na vyššie uvedenú argumentáciu súd zastáva názor, že náklady spojené s napĺňaním cieľa a hlavného účelu občianskeho združenia, alebo v konečnom dôsledku financovanie jeho samotnej existencie, nemá nič spoločné s náhradou trov konania v civilnom procese a bol by absurdný záver, že financovanie činnosti takýchto združení majú vlastne zabezpečovať účastníci konaní, vedených na konkrétnych súdoch.

Súd v naznačených intenciách poukazuje na nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 988/2012 zo dňa 25.07.2012, ktorý sa síce týkal skutkovo podstatne odlišnej situácie, napriek tomu viaceré jeho všeobecné závery sú aplikovateľné aj na prejednávaný prípad. Ústavný súd ČR identifikoval a rozviedol také problémy, ako zneužívanie práva na právnu pomoc či zneužitie práva na zastupovanie advokátom. Z rozhodovacej činnosti je súdu známe, že vedľajší účastník v posudzovanej veci vstupuje do veľkého množstva súdnych konaní. Z uvedeného môže oprávnené vzniknúť dojem, ktorý naznačili viaceré slovenské súdy (napr. Krajský súd v Banskej Bystrici v uznesení sp. zn. 17Co/91/2012, či Okresný súd Bratislava I v rozhodnutí sp. zn. 7C/77/2011), že primárnym dôvodom na vstup do súdnych konaní bolo uplatňovanie náhrady trov za zastúpenie advokátom. Z ust. § 2 O.s.p. pritom vyplýva povinnosť súdov dbať na to, aby nedochádzalo k zneužívaniu práv na úkor fyzických a právnických osôb. Účelom civilného procesu je poskytovanie ochrany porušeným alebo ohrozeným skutočným subjektívnym hmotným

právam a právom chráneným záujmom. Nie je možné pripustiť, aby civilné súdne konanie bolo odtrhnuté od jeho skutočného spoločenského poslania.

Na základe uvedeného teda súd v posudzovanej veci nepovažoval trovy konania vedľajšieho účastníka, spočívajúce v náhrade trov právneho zastúpenia, za účelné pre uplatňovanie alebo bránenie práva a z tohto dôvodu mu ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v troch vyhotoveniach (§ 204 ods.1 prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát
8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav
9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali
10. bol odvolacím súdom schválený zmier

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), t.j.

1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej
3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,
4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.)